

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 1 - 1959

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Leif Christiansen
ny redaktor av
Ekspertklubben

I dette nummer bl. a.

Siden sist

For 25 år siden

Bedre meldinger

Svingspill i lagkamp

Spilleprover

Turneringsnytt

Ekspertklubben

Skjulte stikk

Red:

SIDEN SIST

Siden sist har det vært nyttår, og jeg benytter anledningen til å ønske leserne et riktig godt nytt år, med mange interessante fordelinger og problemer ved det grønne bordet.

Siden sist har jeg også sett en del interessante spill. Det første ble vist meg engang jeg reiste på toget inn til Oslo, og ser slik ut:

♠ 6 5 4 2	♠ 3	♠ K kn			
♦ D 9 3 2	♥ E kn 8 6 5	♥ K 7 4			
♦ E 4	♦ kn 9	♥ K 8 7 3 2			
♣ kn 7 4	♣ K 10 9 6 2	♥ D 8 5			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V	S	
N					
V					
S					
	♠ E D 10 9 8 7				
	♥ 10				
	♦ D 10 7 5				
	♣ E 3				

Syd spilte fire spar, og fikk ruteresset og en liten ruter ut fra Vest. Øst stakk den andre med kongen, og ga en ny ruter tilbake. Nå stjal Vest med spar to! Syd burde kanskje forstått det var ugler i mosen når han ble budt stjelestikk for spar tre, men han var ikke av den mistenksomme typen. Han stjal over, gikk hjem på kløveresset, og slo spareset og en spar til. Øst kom inn på kongen og ga nok en ruter, og Vest fikk for sin siste trumf. Bet.

De har vel sett at det var en meget pen spilleføring fra Vests side da han stjal med spar to. Stjeler han høyere, får Syd anledning til å ta sparfinessen, og resten er til å legge opp.

De har vel imidlertid også sett at Syd kunne ha reddet dagen ved å la være å stjele over. Selvfølgelig er det litt farlig, kortene kan jo sitte på en helt annen måte, slik at han er nødt til å tape flere sparstikk. Men det som bør være avgjørende, er at det ser ut som om motparten er villig til å prakke på ham et billig stikk, og billige stikk fra motparten er det alltid noe muffens med, særlig hvis vedkommende mot-

stander er kommet ut over det rene begynnerstadiet. Hvis Syd var kommet fram til å følge prinsippet om at man ikke skal gjøre det motstanderne ønsker, ville dagen vært reddet, til tross for Vests pene felle.

Det neste spillet jeg har tenkt å fortelle om, er jeg litt redd for. Poenget er klart nok, men man bør vel holde sine dumheter for seg selv, spesielt når ikke et eneste menneske er klar over at jeg var i ferd med å gjøre noe dumt. Men, jeg tar sjansen:

♠ E 8 3	♠ E 8 3	♠ kn 10 6			
♥ 10 4	♥ 10 4	♥ D 8 6 3			
♦ 10 9 7 2	♦ 10 9 7 2	♥ K 5			
♣ K D 8 5	♣ K D 8 5	♦ kn 10 7 2			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V	S	
N					
V					
S					
♠ D 9 5 4 2	♠ K 7				
♥ E K 7	♥ kn 9 5 2				
♦ kn 3	♦ E D 8 6 4				
♣ 9 6 4	♣ E 3				

Jeg har havnet i fem ruter — tre grand ville vel vært bedre, men det hører ikke hit — og Vest begynte med tre ganger hjerter. Den tredje ble stjålet på bordet, og så var det trumfbehandlingen. Jeg ga meg i det hele tatt ikke tid til å tenke, men forlangte tieren fra bordet, bestemt på å la den løpe hvis ikke Øst dekket. Kanskje jeg hadde endret oppfatning og likevel brukt damen om det kom liten fra Øst, kanskje ikke. Men Øst løste hele problemet for meg ved å legge i kongen. Jeg trakk på skuldrene og noterte en bet, idet Vest jo måtte få for ruterknekten. Esset tok stikket, og damen fulgte, men til min store overraskelse kom knekten seilende fra Vest.

Hvorfor Øst la kongen? Han var av den typen som skulle narre meg med falske kast, jeg så flere slike fra ham i den tiden han satt til høyre for meg, uten at det noen

Forts. side 11.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 1

Januar 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo, Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg, Tlf. Tønsberg 24259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

FOR 25 ÅR SIDEN

Norsk Bridgemagasin har begynt på sin 30. årgang, idet det første nummeret kom ut i november 1930. Det er så vidt vi vet, det eldste eksisterende magasin om bridge i verden, og det sier ikke så lite.

Det kan være interessant å se litt på hva som skjedde i de første årene, og derfor skal vi fremover se litt på Norsk Bridgemagasin for 25 år siden. Vi klipper idag litt av en artikkel om «Min venn Syd» av Isak Nielsen, kanskje mer kjent som *Sadar Sahib*, magasinet grunnlegger og første redaktør.

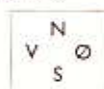
Min venn Syd, som leserne kanskje husker fra hans «Høyere skoleritt» i novemberheftet, har vært fjorten dager på fjellet, og «hatt en fornøylig robber i ny og ne». At han selv hadde moret seg, var det ingen tvil om — hans originalitet og skiftende syn på bridgens regler og muligheter gir regelmessig stoff til muntrasjon og merkelige situasjoner, og resultater vokser ved hans bord gjerne som sopp etter regnvær. Men da han ikke nærmere ville uttale seg, ante jeg visse tragedier, og en dag løp jeg like på en av hans fjell-makkere. Han hadde spilt bare én gang — men det var ikke så lite Syd hadde laget bare den aften.

Om det var fjelluften eller hans trang til spenning som hadde medført en kraftig irritasjon over den gamle, gode regel «safety first», er ikke godt å si, men utslagene var like høye som hotellets høyde over havet.

«Det var jo ingen kunst å vinne fire hjerter», sa Syd, men hvor mange gode spillere ville kunne gått en bet?» Vi må være enig med Syd, vi vet han at på sitt vis

kan være enestående. Hvem av leserne kan klare å gå en bet i fire hjerter med:

♠ E kn 2
♥ E D 8
♦ E K 8 7 2
♣ K 3

♠ 7 5 3
♥ K kn 7 6 4
♦ 6 3
♣ E 10 4

med ruter ni ut og trumfen fordelt 3—2? Syd kunne naturligvis ikke falle på å gå en naturlig vei, han hadde spilt på å gjøre storeslem med noen merkelige skviskombinasjoner, og var, meget fornøyd forøvrig, gått en bet.

Så langt Sadar Sahib. Vi synes vi kjenner Syd igjen i dag, hvor mange spillere er det ikke som finner en fantastisk vei og går i vannet, og etterpå forsvarer seg med: «Hvis det hadde sittet slik og slik, ville det lykkes.» Uten tanke på den prosentvise sjansen, uten tanke på hvor mange ganger man vil gå i vannet for hver gang man lykkes.

Det var imidlertid ikke dette vi tenkte på når vi gjengir Isak Niensens artikkel fra 1934, men vi kom til å se litt på forutsetningene for den storeslemmen som er nevnt. Vi har selv sett ganske løselig på spillet uten å kunne finne noen muligheter, men det er jo mange skarpe hoder blant leserne, og de vil kanskje prøve seg. Avdøde Sadar Sahib var en meget skarp analytiker, og når han praterte om merkelige skviskom-

binasjoner som gir en sjanse til tretten stikk, men som samtidig gir fare for bet i fire hvis det mislykkes, er det all sjanse til at det forholder seg så.

Selvfølgelig ser vi sjansen til tretten stikk med ruterne fordelt 3—3, men vi kan ikke se noen mulighet for bet om de ikke sitter slik, så den veien går ikke. Er det noen som kan finne hvordan Syd tenkte seg Øst—Vest kort, hvordan de virkelig satt, og hvordan det gikk an å spille seg i bet? Vær så god, det kan være en passende prøve i lange februaraftener.

Isak Nielsen hadde for øvrig også en annen nøtt i det samme nummeret, et sluttspill hvor kortene ser slik ut:

♠ kn
♥ —
◇ 6
♣ E D kn

	N	
V	Ø	
	S	

♠ —
♥ kn 7 6
◇ K
♣ 4

Nord er inne, og Syd skal ha fire av de fem siste stikkene i en hjerterkontrakt. Øst har igjen blant annet spar seks og D—10 dobbel i hjerter. Motpartens øvrige kort er kløver og ruter. Øst har minst én kløver. Ruteresset er gått, mens kløverkongen er inne. Isak Nielsen påstår at spillet er utapelig. Kan De se hvordan? Når De er ferdig, kan De se litt lenger ned i samme spalte.

I mellomtiden skal vi se litt på det neste spillet:

♠ D kn 3
♥ D 10
◇ E 6 2
♣ E D kn 8 7

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K 8 7 5 4 2
♥ K 6 4
◇ D 3
♣ 3

Syd spiller syv spar dobbel av Øst, etter at Vest har vært inne med en ruter melding. Kan De vinne om Vest har ruter kongen og Øst kløverkongen og hjerteresset, og Vest begynner med kløver 10?

Vi skal se litt på svarene på disse to oppgavene. I den første, sluttspillet, er Syd sikkert hjemme ved å spille sparknekt og legge ruter kongen på egen hånd. Så følger ruter seks til trumf, kløver til esset, og nå har Syd tre av de stikkene han trenger. Nord spiller kløver dame, og Øst er hjelpe-løs, han sitter igjen med D—10 i hjerter og ingen ting annet.

Og så var det det siste spillet, som kan vinnes om trumfen sitter noenlunde pynte-lig, Vest har spilt ut fra 10—9 i kløver og han har hjerterknekten.

De stikker med kløveresset og fortsetter med damen. Så lenge ikke trumfen sitter 3—0, er det likegyldig om Øst dekker, men vi kan jo påstå han gjør det. Syd stjeler, så følger uttrumpfning, og bordet er inne. Deretter kommer tre kløver-runder, og Syds hjerter forsvinner. Stillingen er nå:

♠ —		♠ —
♥ D 10		♥ —
◇ E 6 2		◇ —
♣ —		♣ —
♠ —		♠ —
♥ kn x		♥ E x
◇ K x x		◇ x x
♣ —		♣ —
		♠ E 8 2
		♥ —
		◇ D 3
		♣ —

Nord spiller hjerterdamen, og Øst må dekke. Syd stjeler, og fortsetter med trumf fra egen hånd. Den siste skviser Vest i ruter og hjerter.

Overføring av en trusel er ikke dårlig i 1959 en gang, og langt mindre i 1934.

Så var det de merkelige skviskombinasjonene igjen. Finner De en løsning, kan De godt sende den inn.

RODANE-CUPEN 1959.

Innbydelse er sendt ut til Rodane-cupen, som spilles på Grand Hotell, Otta, 28. februar og 1. mars. 40 par kan delta.

BEDRE MELDINGER

Rolf Bøe.

Dette er den fjerde artikkelen om dette emnet. De tidligere artiklene sto i de tre siste nummer i fjor, hvis De er interessert i å følge med fra begynnelsen.

Vi er nå kommet så langt at vi skal begynne å se litt på de begrensede meldingene, kanskje bridgens fineste meldinger. En begrenset melding lover en viss styrke, men forteller samtidig at det ikke finnes nevneverdig tillegg. Hele hånden er med andre ord presentert i en eneste melding. Det kan være litt tilleggsverdier, men det er eventuelt hårfint lite, så lite at melderer ikke anser det verdt å komme med flere meldinger om han ikke blir oppfordret til det, eller tvunget til å vise preferanse.

Grandmeldingene er de mest typiske begrensede meldingene. (Jeg ser bort fra konvensjonelle meldinger som Viennas grandåpning, Blackwood og lignende). Enhver grandmelding har fortalt sin historie, og melderer må huske på at han etterpå har svært lite å gå på. Det gjelder så vidt forskjellige meldinger som en grand etter makkers fargeåpning og en direkte tre grand i åpning*) De har den samme karakteren, makker er underrettet om styrken. Hvis De melder en grand etter makkers hjerteråpning, kan hånden Deres svinge mellom

(a) ♠ K 9 7 ♥ 8 5 ♦ 10 9 6 3 ♣ K 9 7 2

(b) ♠ K 9 7 ♥ K 5 ♦ 10 9 6 3 ♣ K 9 7 2

Større forskjell kan det ikke være. Hvis De åpner med tre grand, kan styrken svinge mellom:

(a) ♠ E K 9 ♥ E D 7 ♦ K D 8 5 ♣ E K 4

(b) ♠ E K D ♥ E D 7 ♦ K D 8 5 ♣ E K 4

*) Enkelte spillere bruker en åpning på tre grand for å markere en gående langfarge i kløver eller ruter, og når de sitter med jevn fordeling og 25 honnorpoeng, åpner de med to kløver og kommer igjen med tre grand. Denne varianten endrer imidlertid ikke poenget, og er foreløpig ikke aktuell i artikkelserien.

Her er forskjellen faktisk enda mindre, idet det ikke kan være større forskjell enn en dame på maksimum og minimum, mens det ved en grand etter makkers åpningsmelding kan være en konges forskjell.

Vi har andre meldinger som er begrensede. De svake toåpningene, for eksempel, alle høyninger i makkers farge, og alle hoppmeldinger i egen farge.

Hvis De bruker svake toåpninger og begynner med to spar, er det uten videre klart at De ikke har honnorstyrke til å åpne med en spar. På den andre siden kan De ikke ha stort mindre enn 1½ sikkert stikk i motspill, slik at grensene blir noe slikt:

(a) ♠ E kn 9 8 6 5 ♥ 4 ♦ K 9 3 ♣ 9 7 5

(b) ♠ E kn 9 8 6 5 ♥ 4 ♦ K 9 3 ♣ D 9 7

Erstatt kløverdamen i eksempel (b) med kongen, så bør det åpnes med en spar og ikke to.

Det er det samme poenget om De høyner makkers farge. En meldeserie som

1 ♥ 1 ♠
3 ♠

viser at åpneren slett ikke mener seg sterk nok til å løfte en spar til fire, og siden han allerede har presset kontrakten opp på tretrinnet, kan det nødvendigvis ikke være stor differanse. Det samme er tilfelle om meldingene går:

1 ♠ 1 gr.
3 ♠

Åpneren mener han ikke er sterk nok til å løve utgang. Han oppfordrer, men ikke mer.

Pussig nok behøver ikke situasjonen være den samme om man gjentar sin egen farge uten hopp, eller melder en ny, lavere farge. Meldeserier som

1 ♥ 1 ♠
2 ♥

eller

1 ♥ 1 ♠
2 ♦

er slett ikke begrensede meldinger i den formen som de vi hittil har diskutert. De kan snarere kalles nøytrale meldinger, som ikke egentlig gir full beskjed. Åpneren er selvfølgelig ikke så sterk at han kan kreve utgang etter makkers første svar, men det er så stort intervall her fordi tilpasningen kanskje ikke er klarlagt, og fordi svarhåndens melding også dekker et svært stort intervall. Derfor kan det godt hende åpneren forbeholder seg å komme kraftig igjen neste gang. Hvis det da blir noen neste gang.

To meldinger skiller seg ut blant de begrensede meldingene, og det er to grand og dobbelt høyning etter makkers fargeåpning. I Acol er disse meldingene ikke krav, men etter Culbertson er de samtidig kravmeldinger og begrensede meldinger. Vi kan si det slik at svarhånden er akkurat sterk nok til en utgangsmelding, men han melder med vilje ett trinn lavere for å gi adgang til nærmere utveksling av opplysninger. Ta en hånd som:

♠ E D 9 6 ♥ K kn 7 3 ♦ 8 3 ♣ K 8 2

Makker åpner med en ruter. Nå er faktisk to grand den beste meldingen De kan avgi, trass i at De har både fire spar og hjerter. Disse fargene kan komme fram som trumf hvis det har interesse for makker, men ellers blir de ikke nevnt. To grand er her en ypperlig melding, som gir beskjed om at De vil spille utgang, men ikke er interessert i slem med mindre makker oppfordrer til det. Samtidig inviterer De makker til å prate nærmere om trumffargen, hvis ikke han også har jevn fordeling og velger å avslutte med en grandmelding.

Det er imidlertid verdt å legge merke til at styrken også her er begrenset. Putt på ruterkongen, slik:

♠ E D 9 6 ♥ K kn 7 3 ♦ K 8 ♣ K 8 2

så blir De for sterk til to grand, og to spar blir vel best. Dette er viktig, hvis De slurver her, kan De gå glipp av mange slemmer. Saken er at makker ikke anstrenger seg for å gi beskjed om sin styrke etter at De har avgitt en begrenset melding, det kan godt

hende han vil avslutte med tre grand selv om han har tillegg, fordi han ikke vet hvor sterk De er. Han kan ha:

♠ K 10 ♥ E 8 5 ♦ E D kn 9 6 2 ♣ 7 3

Han vil melde tre grand uten videre. Men seks grand står med alt annet enn ruter ut, og hvis dette utspillet kommer, er det fremdeles mange sjanser. Men hvis makker på den andre siden inviterer til slem, kan det bli galt om De har mindre styrke.

Kua i glassmagasinet.

De kan vel med gru tenke Dem en situasjon hvor De var eier av et glassmagasin, og De en eller annen dag hadde fått en spill levende ku inn i forretningen. Jeg tenker det ville bli vei i vellinga blant fine vaser og glasskaraffer.

Ja, De kan gjerne trekke på smilebåndet, men det gjelder å være forsiktig så man ikke opptrer på den samme måten ved bridebordet. Billedlig talt, selvfølgelig, det er ikke egentlig glassknuseri i sin virkelige form jeg tenker på. Men man oppfører seg omtrent som kua i glassmagasinet når man river istykker det fine nettet som er bygget opp og danner meldesystemet vårt, og lar gjettverk herske i stedet for så meget presisjon som vi kan klare å oppnå.

Den sikreste måten å etterligne kua i glassmagasinet på, er først å avgi en begrenset melding og etterpå begynne å ta avgjørelser på egen hånd. En spiller som har avgitt en begrenset melding er sin partners underordnede, han har bare å lystre dennes befalinger og får ikke lov til å uttale seg, med mindre det blir gitt klar beskjed om at han også kan få være med. Det må være slik, og det kan være slik fordi makker vet hva man sitter med.

Her er et eksempel til skrekk og advarsel, et eksempel som jeg imidlertid er redd for at mange lesere godtar uten videre, og da er det på tide å ta seg selv i nakken:

1 ♥	1 ♠
3 ♣	4 ♠
4 gr.	

Hvorfor er nå denne meldeserien så gal? Det er nok å peke på at det er umulig for

paret å stanse i en utgangskontrakt. Enten skal det spilles en beskjeden delkontrakt, ellers skal man jage i vei mot slem. Her må det være noe galt, og det gale er at åpneren tar et initiativ etter at han tidligere har begrenset hånden sin. Hvis meldingene kunne tale, vil tre spar få omtrent følgende innhold:

Jeg er sterk makker, så sterk at det ikke skal stort mer enn minimum for en spar hos deg for at vi bør prøve utgangen. Vær så snill og se godt etter om det ikke skulle finnes en bitte liten plussverdi som gjør høyning til utgang berettiget.

Svarhånden titter og titter, og til slutt bestemmer han seg til å ta en sjanse. Han praktisk talt løfter seg i håret for å nå utgangen, vel vitende at han nå er dristig, men at det likevel er en fair og begrunnet sjanse. Og nå får åpnerens meldinger en annen lyd:

Jeg var redd det ikke fantes utgang i kortene våre, makker. Men nå når jeg hører du tror på utgang, er jeg villig til å tro på en slem. Gå i vei og fortell om essene dine.

Ikke sant, det minner om kua i glassmagasinet, som ikke forstår det er skjøre saker det dreier seg om, men bare tramper i vei. Det er knusende likegyldig hvilken styrke og fordeling åpneren sitter med, meldeserien hans kan aldri bli riktig. Den er et regulært dolkestøt i ryggen på den stakkars makkeren, som først narres til å tøyse seg for utgangen, og etterpå får et slemforsøk slengt i ansiktet. Det kan være berettiget å legge seg i bakhold og suge opplysninger ut av makker, uten at han vet hva disse opplysningene skal brukes til. Men ikke ved hjelp av begrensede meldinger, da må det kravmeldinger til.

Enten er åpneren for sterk til tre spar, og da er denne meldingen gal. Eller åpneren er ikke for sterk til tre spar, og da er den neste meldingen — fire grand — helt gal. Selvfølgelig finnes det nyanser — det går ikke an å skape enkle regler som holder i alle situasjoner — men har man først valgt den ene veien, må man fortsette på den. De kan enten (a) oppfordre til utgang, (b) sikre Dem at utgangen blir meldt eller (c) gå i vei med et slemforsøk. Men De kan ikke først overlate avgjørelsen til Deres makker, og etterpå ta den fra ham igjen.

Den samme taktikken er den eneste som holder ved sperremeldinger. Det er også begrensede meldinger. De forteller makker at De har en lang og sterk trumffarge, men at hånden for øvrig er svak. Hvis motparten senere blander seg inn i meldingene, er det opp til Deres makker og ikke til Dem å avgjøre om det skal tas flere skritt.

Her er et eksempel til skrekk og advarsel:

♠ E 3	♠ D kn 10 9	♠ 9 4 2
♥ K kn 7 3	♥ 8	♥ 5 4 2
♦ 10 8 2	♦ 9	♦ D 7 6 5
♣ E K 7 5	♣ D kn 10 9	♣ 6 4 3

N
V
S
Ø

♠ 5	♠ E D 10 9 6
♥ E D 10 9 6	♥ E K kn 4 3
♦ E K kn 4 3	♦ 8 2
♣ 8 2	

Med Nord som giver og Øst—Vest i faresonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
4 ♠	pass	pass	4 gr.
pass	5 ♦	Dobl.	pass
5 ♠	pass	pass	Dobl.
pass	pass	pass	

Nords siste melding forvandlet resultatet fra noe slikt som pluss 1 700 til minus 100, en differanse på hele 1 800 poeng fordi han ikke fulgte regelen om å la makker avgjøre saken etter at han selv har sperret. Nord fortalte etterpå, dypt ulykkelig, at han var redd han hadde narret makker med hensyn til honnørstyrken. Vel, det kan kanskje hende, skjont jeg ikke synes det. Men poenget er at makker i denne situasjonen bør ha litt å gå på, han bør ikke doble med en tvilsom bet, og i den aktuelle situasjonen hadde jo Syd temmelig meget å gå på. Hvis Nord bare hadde husket at han er makkers underordnede etter at han har begrenset hånden sin, ville ulykken aldri ha skjedd.

En lignende historie ser De her, hvor jeg bare skal gjengi Nords kort:

♠ 8 7 5 ♥ 9 ♦ E K D 9 8 6 4 2 ♣ 8

Med alle i faresonen ble det meldt:

Nord	Øst	Syd	Vest
3 ♦	Dobl.	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
5 ♦	Dobl.	pass	pass
pass			

Makker la opp fem små spar, D-kn-10-9 i hjerter og singel ruter, og resultatet ble tre betar, 800 poeng. Det verste var at motparten ikke hadde noen fire hjerter i kortene, ruterne satt 2—2 slik at det ville bli to rutertapere og to hjertertapere.

Denne nordspilleren var også dypt ulykkelig. «Jeg kunne ikke se noen bet i fire hjerter, makker,» var forsvaret hans.

Takk, vi kjenner den historien, og vet hvor mange sørgelige resultater en slik tankegang leder til. For det første blir det stampet i en situasjon hvor motparten er bet, og for det andre koster stampen mer enn utgangen ville ha kostet.

Nå vil kanskje noen spørre hvorfor Syd ikke doblet. Av flere grunner. For det første fordi han ikke var sikker på bet, og for det andre fordi han var redd for skift til en annen farge. Motparten har ni kløver seg imellom, og det er overveiende sannsynlig at fem kløver kan vinnes. Syd bestemte seg derfor, helt korrekt, til å satse på at fire hjerter udoblet var det beste han og hans makker kunne spille.

Selvfølgelig kunne ikke Nord vite noe om dette. Men det har ingen ting med saken å gjøre. Nord vet hva han bør vite, nemlig at han skal passe. *Skal passe.* Han har åpnet med en forhindringsmelding, han har fortalt sin historie til makker, og må etterpå la ham bestemme hvor skapet skal stå. Det lønner seg faktisk en gang i blant å stole på at makker kan ta en fornuftig avgjørelse.

Jeg har enkelte ganger fått forespørsler om en dobling er opplysende eller straffedobling i denne situasjonen:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♡	pass	pass
Dobl.			

Svaret er ganske enkelt, det er i det hele tatt ikke noen melding som heter doubler her. Nord har en eneste melding til disposisjon, og denne meldingen heter pass. Han har fortalt sin historie, han har gitt beskjed om 16—18 poeng og jevn fordeling (eller hva nå grandåpningen betyr i Deres system) og resten er opp til makker.

Nå har makker allerede tatt sin bestemmelse. Han har avgjort at det ikke skal

komme flere meldinger fra hans side, og at motparten skal få spille udoblet hvis de ikke karrer seg høyere opp.

Hvis det nå er bet? Det er ikke sant at en spiller kan åpne med en grand, og etterpå på egen hånd avgjøre at motparten er bet i to hjerter. En grandåpning er ikke så sterk, man kan ikke garantere seks stikk i motpartens trumfarge. Det er rett og slett en umulighet.

På den andre siden er en dobling av motpartens melding etter en grandåpning ikke noen valgfri dobling. La oss si det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♣	Dobl.	pass
?			

Også her har Nord en eneste melding til disposisjon, nemlig pass. Situasjonen er en helt annen enn om Nord hadde åpnet med en fargemelding. Grandåpningen har begrenset hånden hans, Syd har fått en god orientering om hva som finnes tvers overfor bordet, og på basis av dette avgjør han at motparten skal spille to kløver doblet. Etter en fargeåpning fra Nord får han etterpå lov til å være med og avgjøre, men ikke etter en grandåpning.

Selvfølgelig finnes det unntagelser. Det finnes overalt i bridge. Men unntagelsene er langt færre enn de fleste regner med, slik at vi kan forme en hovedregel som gjelder minst i nitti prosent av alle spill:

Hvis De har avgitt en begrenset melding, så la makker ta enhver avgjørelse etterpå. Meld bare hvis makker ber Dem om det eller oppfordrer til det.

Forsøk å leve etter denne regelen, selv om den kan se ut til å være urimelig enkelte ganger, og De skal få se hvor mange ulykker De unngår. Nord i det siste eksemplet jeg kommer med idag, trodde han hadde fullt gyldig grunn til å fråvike regelen, men heller ikke denne grunnen var nok:

♠ K kn 10 8 7 6 4 ♡ 8 6 ◇ 9 7 5 ♣ 4

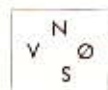
Han åpnet med tre spar, Øst passet, Syd meldte tre grand, som Vest doblet. Nå

SVINGSPILL I LAGKAMP

Egil Wang

En av de tingene som avgjørende skiller mellom parturnering og lagtturnering, er at i den første turneringsformen har alle spill like stor verdi, mens det i den siste finnes spill med stor og liten utdeling. Se et spill som dette:

♠ E D 4
♥ 8 4 3
♦ K 9 4
♣ D 10 8 5

♠ 8 2
♥ E 6 2
♦ E D 7 3
♣ E K kn 4

Syd spiller tre grand. Vest begynner med hjerterdamen, og får knekten som styrke fra Øst. Syd legger liten. Vest fortsetter med syveren, Øst stikker over med nieren, og Syd legger liten igjen. Så kommer kongen fra Øst, Syd må på med esset enten han vil eller ikke, og Vest viser renons!

I en lagtturnering spiller Syd først fire ganger kløver, og så kjenner han på ruterne. Sitter fargen rundt, har han ti stikk, men ellers er det bare ni. Resten er det ingen som orker å diskutere.

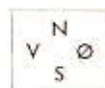
Men parturneringsspilleren har det langt vanskeligere, idet han må spørre seg selv hva andre bord kan ha havnet i, og hvilket motspill som er kommet der. Tre grand er den sannsynlige kontrakten, men derimot er utspillet svært ugunstig, og det er lite sannsynlig at andre vestspillere skulle ha funnet på å spille fra damen annen. Uten hjerter ut vil Syd ha full anledning til å prøve sparfinessen i trygghet, og dermed sikre seg et overstikk. Men nå? Ja, det er

her Syd må begynne å tenke, gjette og vurdere.

I en parturnering er alle spill like meget verdt, men ikke i en lagkamp. Men når det er slik, må man i lagkamp være ekstra våken når de virkelig store spillene dukker opp, det er her avgjørelsen kommer, her blir de store poengene vunnet.

Et typisk eksempel fra en kretskamp for en stund siden er dette:

♠ K
♥ E K 8 6
♦ E K D kn
♣ E kn 8 6

♠ E D kn 9 8
♥ 4
♦ 8 7 3
♣ K 10 7 3

Ved det ene bordet spilte Syd syv grand, og fikk hjerterdamen ut fra Vest. Bordet stakk, så fulgte sparkongen, hjem på kløveresset, og mer spar. Men sparfargen satt skjevt, og da Syd senere uten hell forsøkte kløverfinessen, ble det bet.

Syd var litt uforsiktig da han satte sin lit til sparfargen alene. Han kunne tatt ut alle honnørene i hjerter og ruter på bordet før han rørte sparfargen, og fått i stand følgende sluttposisjon:

Se øverst neste side.

Kløversjansen er i behold, og dessuten foreligger en skvis hvis den som har kløverdamen, er den eneste som holder enten hjerterfargen eller ruterfargen.

Ved det andre bordet spilte Syd syv spar, men det var en dødsdømt kontrakt, all den

glapp det for Nord, han kom med fire spar, som også prompte ble doblet. Makker la opp:

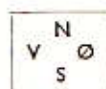
♠ E D ♥ E 9 7 5 ♦ E 6 2 ♣ kn 10 9 3

Tre grand er hjemme som et skudd, mens

fire spar ga bet. Hvis Nord stolte på sin makker (og det bør han alltid gjøre i turneringsbride, ellers bør man skifte makker) skulle han latt dette være makkers problem og ikke hans.

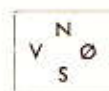
♦

♠ —
♥ 8
♦ —
♣ E kn

♠ kn 9
♥ —
♦ —
♣ 10

♠ 5
♥ E kn 7 3
♦ E K 10 8 7 5 3
♣ 4

♠ E 8 6 3
♥ D
♦ D kn 9 2
♣ E kn 8 2

tid fargen ikke gikk. Det var imidlertid ikke særlig godt meldt. Nord burde ha sett at det i dette tilfellet ikke kunne bli spørsmål om å etablere en farge ved stjeling. Hvis sparfargen gikk, ville resten stå av seg selv, og hvis sparfargen ikke gikk, ville spar være en dødsdømt kontrakt. Alt skulle derfor tyde på at syv grand var en meget bedre kontrakt enn syv spar.

Spillet ble derfor uavgjort, og begge sydspillerne slo seg til ro med det. Men det er en dårlig trost. Spillet kunne i faresonen ha gitt en sving på 11 matchpoeng, nok til å avgjøre hver eneste jevn kamp, og det er nettopp i slike spill man ikke må feile. I en parturnering er hver eneste feil like kostbar, men i lagkamp er en feil i de store spillene langt dyrere enn feil i småspillene. En feil som koster et overstikk, kan gi motparten ett fattig poeng, mens en feil som den ovenfor koster hele 11 poeng.

Derav følger at det i en lagkamp ikke går an å sitte og sove i de store spillene. Hvis De ser at kontrakten er opplagt, og det bare er spørsmål om overstikk, er det ikke farlig om De feiler, men når det er snakk om å vinne en stor kontrakt, kan det bli en svært dyr historie.

Moralen blir at De må være ytterst omhyggelig med de store spillene i lagkamp. Vi har alle en tendens til å sitte og sove litt en gang i blant, vi tar det litt for lett, og så viser det seg plutselig at vi har mistet stikk på grunn av skjodesløshet. Slik hender oss alle. I en parturnering kan det være omtrent det samme når vi sitter og sover, men i en lagkamp må vi være lys våkne i de store svingspillene. Det er en viktig regel, og veien til seier i de fleste lagkamper.

Da dette spillet forekom, for øvrig i den samme kampen som det foregående, ble 9 poeng kastet ut av vinduet temmelig fort. Syd åpnet med en ruter, Nord sa fire hjerter, og Syd passet!

Det er tydeligvis misforståelse om en spørremelding. Culbertson var borti dette problemet for krigen, først lot han meldingen være spørremelding, men siden endret han systemet sitt. Hva som lønner seg, skal vi ikke diskutere her, det er ting som taler for begge varianter. Men likevel vil jeg gi Nord en stor del av skylden for at resultatet blir så trist. Hans spørremelding er i alle tilfelle en omdiskutert variant, og når han ikke er brennsikker på at makker oppfatter den på samme måten som han selv, får han finne en annen vei ut av vanskelighetene. Særlig i lagkamp er det dyrt med misforståelse i en spørremelding, det er nettopp slike spill som skaper store poeng til motstanderne, og det er mindre heldig.

Derfor får vi en konklusjon til i denne artikkelen. Dess høyere kontrakten er, dess mer sikker må De være på at makker forstår hva en melding De avgir betyr. Er De ikke helt sikker på at han forstår det, så la meldingen være, og diskuter tilfellet med ham etterpå, slik at De er sikker en annen gang.

Nå kan selvfølgelig Nord forsvare seg med at han var helt sikker på at makker ville forstå poenget. Slikt hender. Men det hender vel så ofte at man tror, eller regner med, at makker er orientert. Det er imidlertid ikke nok, visshet må til, ellers kan det bli dyrt.

Det neste spillet viser hvordan man bør gå fram når man ikke er sikker på hvordan makker oppfatter en situasjon:

♠ K 4
 ♥ 10 9 8 6 5 3
 ♦ 6 2
 ♣ 9 4 3

♠ E D kn 8 6
 ♥ E K kn
 ♦ E 4 3
 ♣ E K

Nord ga og passet, Øst åpnet med en kløver, Syd doblet (to kløver har mange steder betydningen av en lang kløverfarge og ingen ting annet), Vest sa to ruter og Nord to hjerter.

Syd hadde ikke spilt med sin makker tidligere, og var slett ikke sikker på hvordan han ville oppfatte de forskjellige mulige meldingene i dette spillet. Derfor tok han heller ingen sjanse, men meldte seks hjerter rett inn, og den kontrakten sto. Motparten fikk et hjerterstikk og ingen ting annet.

Det er selvfølgelig ikke noe merkelig med Syds direkte seks hjerter, men det er en sikkerhetsforanstaltning. Det kan være sjanser for en syver, men Syd visste ikke hvordan han skulle få spurt seg fram — i det minste ikke med den ukjente makkeren han hadde, og derfor sikret han seg at paret havnet i den kontrakten som i øyeblikket så best ut for ham. Det viste seg å være riktig.

Siden sist

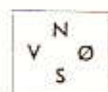
Forts. fra side 2

gang kostet meg stikk. Og det er her jeg vil rope et aldri så lite varsko. Enkelte spillere har forlest seg på teorien om å narre spilleføreren ved å bruke falske kort i tide og utide. Resultatet av dette blir ganske enkelt at den stakkars makkeren sitter med konstant hodepine, sliten etter å finne ut hva det egentlig befinner seg tvers over for bordet for ham. Melderen lar seg kanskje narre en gang i blant, men på langt nær ofte nok til å få kompensasjon for makkers hodepine.

Her er et annet eksempel, som jeg så for en tid siden:

♠ E kn 8 7
 ♥ K 8 3
 ♦ K kn 3
 ♣ E D 4

♠ 10 5 2
 ♥ kn 10 7 6
 ♦ E 10 8 7
 ♣ 10 3

♠ D 3
 ♥ 9 5 4 2
 ♦ D 6 5 4 2
 ♣ 7 5

♠ K 9 6 4
 ♥ E D
 ♦ 9
 ♣ K kn 9 8 6 2

Syd spilte seks spar, og Vest var heldig nok til å starte med ruteresset. Uten dette esset ut ville spillet vært svært lett, tre ganger hjerter og kaste en ruter, og deretter spar ess fra bordet, en safevariant som De sikkert kjenner. Men ruteresset gjorde det vanskeligere, nå ble det spørsmål om å fange spardamen. Syd klarte det imidlertid meget elegant. Han trakk en liten spar til kongen, og fortsatte med en spar til esset. Dermed kunne han legge opp.

— Heldig spill, bemerket Øst-Vest, og så ble neste kortmappe funnet fram.

Nå vil kanskje leserne spørre hvor det elegante kommer inn. Jo, Syd betrodde meg det etterpå. Øst hadde lagt for dagen en sterk forkjærlighet for falske kast, og Syd hadde bemerket seg at han med en verdiløs dobbelton pleide å kaste høy-lav. Når han derfor denne gangen la spar tre første gangen fargen ble spilt, og Vest la toeren, så hadde ikke Øst noen verdiløs dobbelton i spar, og dermed var det klart at den normale spilleføringen, å knipe med knekten, ikke ville fore fram. Øst kunne ha damen tredje, i så fall var det ingen medisin, han kunne ha en singleton, og han kunne ha damen annen. Av de to siste alternativene valgte han damen annen. Så enkelt var det.

Jeg tror en del spillere har forlest seg på spill hvor eksperter bruker falske kort, og på liv og død skal demonstrere i praksis at de kan det de også. Og dermed går det galt. Skal det være noen fordel ved en bløff, må den komme som lyn fra klar himmel, uten at melderer blir varslet ved stadige forsøk i utide. Da blir bare resultatet at

han blir varslet om at noe muffens foreligger.

Siden sist har jeg også vært turneringsleder et sted hvor en spiller meget fortornet kom bort til meg og ville ha beskyttelse fordi en motstander nolte et øyeblikk. Sparfargen var fordelt slik:

♠ K 10 8 6						
♠ 7 3	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ D 4	
N						
V O						
S						
♠ E 9 5 2						

Syd spilte en sparkontrakt. Han trakk esset først, og deretter kom toeren. Nå nolte Vest som nevnt et øyeblikk, før syveren kom. Syd knep med tieren på bordet, og Øst fikk for damen. Hvoretter en vred sydspiller kom bort til meg og forlangte beskyttelse.

— Du skal få den, sa jeg, — hvis du bare vil være så vennlig å forklare meg hvorfor Vest skal nøle om han har damen tredje. Det kunne han ikke, og derfor ble det ikke noe inngrep.

Ærlig talt, skal vi ikke være litt forsiktige med å beskyldte motstanderne for fusk. Jeg er fullt klar over at Vests oppførsel ikke var pen, det regnes ikke for bra å nøle med en singleton. Men vi kan alle ha et svakt øyeblikk, vi er mennesker og det kan hende vi tenker på noe annet. (Vest betrodde meg rent privat grunnen etterpå, han hadde plasert spar syv blant kløverne og lette etter et avkast, og så fant han plutselig spar syv).

I alle tilfelle er etikettereglene, eller reglene for «rettigheter», som det heter med et eiendommelig ord i vår norske oversettelse av lovene, at det er tillatt å trekke sine slutninger av motstandernes nolen, *men slike slutninger skjer på egen risiko.*

Misforstå meg ikke. Jeg ønsker ikke et øyeblikk å forsvare en noling når man ikke har noe å tenke på. Det er regulært fusk, her er jeg helt enig med Syd. Det kan være et uhell, men det bør iallfall ikke være for mange av dem før en spiller kommer i søkelyset. Men på den andre siden får det

være måte på alt, og en hver noenlunde habil spiller på Syds plass vil se at det ikke er den ringeste grunn for Vest å betenke seg om han skulle ha damen annen igjen. Det bør være det avgjørende, derfor er det på egen risiko Syd trekker den slutningen han gjør.

Siden sist har jeg fått en del brev fra lesere som hebreider meg mine uttalelser om Vienna i artikkelserien «Bedre meldinger». Egentlig hadde jeg ikke tenkt å gå lenger i min kritikk av dette systemet, hensikten var bare å presisere hvorfor jeg ikke lenger bruker det selv. Men presset opp mot muren er jeg nødt til å forsvare meg nærmere.

Det er noe helt annet å melde idag enn tidligere, for eksempel under krigen. Meldingene er blitt hurtigere, og med det mener jeg at man får færre melderunder til å områ seg på. Gode motspillere er mer innstillet på å slå istykker et fint oppbygget nett av meldinger enn de var for ti-femten år siden, og her er Vienna svært sårbart fordi mange meldinger er kunstige.

En annen ting er at man sladrer for meget i kortene. Tidligere var det en gylden regel at makker skulle ha alle opplysninger om hånden, trass i at motstanderne fikk opplysningene også. Nå er man mer kommet til at man bare gir de opplysningene man tror har interesse for makker, og det er noe ganske annet.

Jeg kunne gi en god del eksempler, jeg kunne for den saks skyld fylle magasinet med dem. Men eksempler beviser ikke så meget, for hvert eksempel jeg gir, kan innbitte viennatilhengere komme med to —tre som beviser det motsatte, og vi er like langt. La oss derfor heller se på et annet faktum.

Vienna har vært svært populært i Østerrike, England og Norge. Enkelte spillere i andre land har brukt det også, men der har det aldri slått igjennom blant den store massen. Hvordan er det idag? Det finnes ikke spor av Vienna i østerrikske tidskrifter. De siste rapportene fra England tyder på at systemet der holder på å dø ut, og derfor er faktisk Norge den siste høyborgen. På retur her også, riktig nok, men

det har fremdeles en god del tilhengere.

Hvorfor? Fordi det er lettere for en spiller som så vidt er kommet over begynnerstadiet. Styrken klarlegges fortere enn etter for eksempel Culbertson og Acol, og derfor er det kanskje mindre anledning til å gå seg vill. Men hvorfor fortsetter spillerne med det etterpå også, når de er kommet opp i høyere klasser? Jeg tror det kan forklares slik at de er vokst seg inn i et miljø hvor ingen tenker seg noe annet enn dette systemet, og da er det langt vanskeligere å se svakhetene. Gode spillere som ikke selv har prøvet alle de fine nyansene som et mer naturlig system kan gi, og som heller ikke vanligvis treffer motstandere som er klar over dette poenget, har ikke så lett for å se klart. Men spør spillere som har gitt flere systemer de samme sjansene. Hvor mange Norgesmesterskap er for eksempel vunnet av viennaspillere etter 1950? Og hvor mange av de Norgesmesterne som har vunnet ved hjelp av Culbertson eller Acol, er det ikke som før har spilt Vienna? Halle, Leif Christiansen, Robert Larssen, Schröder Nielsen, Falck-Pedersen, Per Nielsen, Gunnar Johansen, Eilig Andersen, Olaf Eide, Jens Magnussen — bare for å ta noen få navn som i øyeblikket falt meg inn, listen kan visst suppleres med en rekke andre, som jeg imidlertid ikke er helt sikker på har spilt Vienna. De jeg nevner, har imidlertid alle sammen spilt Vienna i mange år, men spør om de vil gjøre det idag? Hvorfor? Ja, det er nettopp det.

Dette betyr selvsagt ikke at Norsk Bridgemagasin er lukket for tanker om Vienna for fremtiden. Alle tanker om bridgespillet skal selvsagt ha sin sjanse enten de dekker redaktorens oppfatning eller ikke. Således skriver Olaf Forberg fra Kragero om sin ruteråpning med hender som ligger mellom en kløveråpning og en grandåpning, og det er ganske interessant å lese hva han er kommet til. Kanskje det kommer en oversikt i løpet av våren over ideen i hans tillempete form. Men nye varianter i systemet kan dessverre ikke overbevise meg, all den tid jeg mener at det er selve grunntanken som ikke holder.

SPILLEPRØVER

I de følgende oppgavene får De en anledning til å prøve Deres spilleferdighet. Oppgavene er av en type som bør kunne løses ved bridgebordet av enhver skolert spiller. Svarene finnes på side 18, men bli ikke om for De har forsøkt Dem selv.

I

♠ E kn 4 3
♥ K D 7 6
♦ 10
♣ E 8 6 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 2
♥ E kn 10 9 8 5
♦ E D 7
♣ K 4

Syd spiller syv hjerter etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	4 ♠	pass
4 gr.	pass	5 gr.	pass
7 ♥	pass	pass	pass

De nye svenske bridgebøkene

Reese:

Expertspelet

Innb. kr. 23,95

og

Victor Mollo:

Bridgepsykologi

Innb. Pris kr. 21,00.

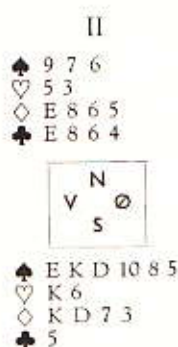
Kan bestilles gjennom

Norsk Bridgemagasin

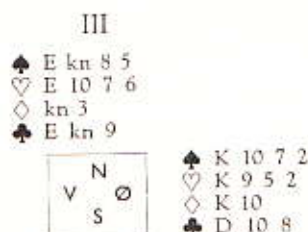
Boks 277, Oslo, tlf. 41 21 81.

Fire spar er spørremelding, fem grand er spørsmål etter kongen og damen i trumf.

Vest spiller ut spar åtte. Hvordan bør Syd spille?

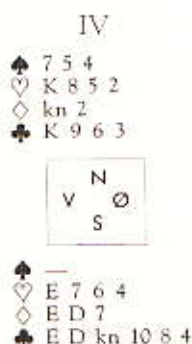
Øst åpner meldingene med en hjerter, hvorefter Syd havner i seks spar. Vest begynner med ruter ni. Hvorledes bør Syd spille?

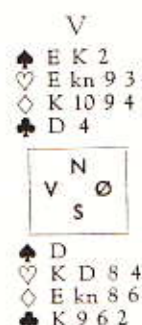
Nord—Syd i sonen. Syd spiller to kløver dobbelt etter følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	Dobl.	Redobl.	2 ♣
pass	pass	Dobl.	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerter dame. Nord tar esset og fortsetter med ruter knekt. Hvordan bør motspillet føres?

Syd spiller seks kløver etter at Øst utenfor sonen har åpnet med en spar og siden meldt fire ruter. Vest begynner med spar knekt. Hvordan bør Syd spille?

Syd spiller seks hjerter og får spar fem ut. Hvordan bør spilleplanen legges?

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

Turneringsnytt

Oslo slo Stockholm.

Oslo spilte bykamp mot Stockholm 3. og 4. januar i Stockholm. Oslolaget spilte hele tiden med fire spillere, Magnussen — Schröder Nielsen fra Astra og Riise — Engebretsen fra Akademisk, mens Stockholm stilte med to forskjellige firemannslag som vekslet på å spille, nemlig Lindahl — Wicklund, Erwall — Stockenberg og Anulf — Lilliehøok, Danielsson — Hellmann. Alle åtte var fra St. Eriks Klub, Stockholm, en klubb som har over 500 medlemmer. (Her må kanskje innskytes at svenskene arbeider med sine klubber på en annen måte enn vi gjør, i stedet for mange og små klubber har de få og store).

Stockholm tok ledelsen fra starten, men kampen var hele tiden jevn, og den svenske ledelsen var lørdag aldri på mer enn 6 poeng. Da man sluttet for kvelden, ledet Stockholm med 56—52. Søndag middag øket svenskene ledelsen, slik at stillingen var 90—75 da man gikk til lunsj, og alt lå klart for en svensk seier. Bladet snudde seg imidlertid øyeblikkelig etter lunsjpausen, og da tolv nye spill var avvirket, hadde Oslo for første gang overtatt ledelsen med hele 107—94. De siste tolv spillene ble også vunnet av Oslo, slik at sluttresultatet ble 123 mot 101.

Kampen lærte oss ikke noe nytt, men den gamle lekser ble terpet inn på nytt: Svenskene melder bedre enn oss. Det var spilleforingen det norske laget vant på, i meldingene var svenskene foran. Vi behøver ikke nødvendigvis gå over til Efos, som svenskene spiller, men det er ønskelig med en god del mer systematikk i de norske meldingene.

Tønsberg.

Grand Coups tradisjonelle «Nyttårs-coup» ble i år arrangert 4. januar med 28 deltagende lag. Etter en del «klabb og babb» i de første rundene overtok fjorårsvinnerne, Sandefjords førstelag, ledelsen, og beholdt den til bare ti-tolv spill sto igjen. Da overtok Blommenholm, som hadde arbeidet seg pent opp fra en beskjeden

start, og på slutten var det bare spørsmål om hvor stor seiren skulle bli. Resultatene ble:

1) Carlsen, Syvertsen, Sjølie, Kittelsen, Blommenholm	284
2) Myhre, Sletner, Jansen, Pettersen, Sandefjord	271
3) Frida Strøm, A. Andersen, K. Haraldsen, Løstegård, Grand Coup	267
4) Vestad, Jønsgård, Nygaard, Haave, Grand Coup/Akademisk	263
5) Stang Wolff, Aslaksen, Larsen, Johansen, Skien/Sandefjord	256

Oslo.

Julecupen i Oslo, arrangert av Oslo-knektene, fikk en deltagelse på 57 par med en innledende runde lørdag og finaler søndag. Resultatene for de beste ble:

A-finalen:

1) A. Engen — Myhring	827
2) Samuelsen — Schröder Nielsen	786
3) Magnussen — Myhren	778
4) Lund — Pedersen	770
5) Guri Teien — Jerman	769

B-finalen:

1) Kristiansen — Nielsen	810
2) Ellefsen — Olsen	802
3) Hjørdis Andresen — Helgesen	799

Gjøvik.

Det uoffisielle «Østlandsmesterskapet» for firemannslag ble arrangert på Strandhotellet på Gjøvik 10. og 11. februar. Sinsen tok ledelsen fra første runde, men Vito, Drammen, gikk forbi etter sjette runde. Gleden varte imidlertid ikke lenge, et par runder senere gikk Gjøvik Bridgeklubb forbi og overtok lederplassen. Allerede i neste runde kom Vito igjen, ved en stor seier i det innbyrdes møtet mot Gjøvik, og i siste runde skjedde intet nytt, bortsett fra at Sinsen gikk opp på annen plass igjen. Resultatene ble:

1. Vito, Drammen	374
2. Sinsen, Oslo	373
3. Vikersund BK	370
4. Gjøvik BK	368
5. Gol BK	363

På det seirende laget spilte Ellefsen — Olsen og Nebell — Strand.

USA.

Årets turnering om verdensmesterskapet arrangeres i New York 7—15. februar. Argentina vant det Syd-Amerikanske mesterskapet, slik at deltagerne i år som i fjor blir Italia, USA og Argentina.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

Vi har den glede å meddele at Leif Christiansen fra og med dette nummer har overtatt jobben som Ekspertklubbens redaktør. En presentasjon av Leif Christiansen er vel helt unødig, hver eneste bridgespiller i Norge kjenner ham, og derfor sløyfer vi presentasjonen.

Samtidig går vi til omlegging av Ekspertklubben, idet vi vil bruke en form som er blitt svært populær i en rekke utenlandske magasiner, både i USA og i Europa. Vi gir seks meldeoppgaver hver gang, og en jury på 10 eller flere eksperter avgjør hvilken melding er den beste, mens eventuelle andre meldinger får poeng gradert nedover. Det har i utenlandske magasiner vist seg nødvendig å gi problemredaktøren frie hender, slik at han ikke slavisk behøver å følge juryens innstilling, og denne regelen vil vi også følge. Leif Christiansens avgjørelser kan ikke appelleres.

Det er selvsagt adgang for alle spillere til å være med, hvilket meldesystem de enn foretrekker. Men det er jo nødvendig med et fast grunnlag, og derfor går vi ut fra en enkel, naturlig Culbertson med Halles to kløver, Stayman, Blackwood og spørremeldinger. Etter vår mening skulle det ikke spille så stor rolle om De vanligvis spiller Acol eller Vienna, idet det er snar forstått som danner grunnlaget i de fleste oppgavene.

De kan regne med at både makker og motstanderne er gode, men ukjente spillere for Dem.

Som vanlig stiller vi opp to premier for de beste besvarelsene hver gang, pluss premier til de beste besvarelsene gjennom hele året.

Fristen for innsendelse av besvarelsene er som regel satt til 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Øg hermed overlater vi ordet til Leif Christiansen:

Oppgave nr. 1.

Lagturnering, Nord gir, Nord—Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♢
2 ♥	pass	?	

Hva melder De som Syd med følgende kort:

♠ 4 3 2
♥ E
♦ kn 9 7 2
♣ E K kn 6 4

Oppgave nr. 2.

Lagturnering, Nord gir, Nord—Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♣	Dobl.
1 ♥	Dobl.	?	

Hva melder De som Syd når De har:

♠ K D 4
♥ 4
♦ E 8 7 4
♣ D kn 9 7 5

Oppgave nr. 3.

Lagturnering, Nord gir, ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♢	pass
1 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ 3
♥ K 5
♦ E K 5 4 3
♣ kn 10 8 6 4

Hva melder De nå?

Oppgave nr. 4.

Lagturnering, De er fremdeles Syd og har gitt. Motparten er i faresonen. Hva melder De med:

♠ E K D 10 7 4
♥ —
♦ 8 5 4 2
♣ D 7 6

Oppgave nr. 5.

Lagturnering, Nord har gitt, Øst—Vest er i faresonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	?	

Hva melder De som Syd med denne hånden:

♠ E 7 6
♥ 7 5 4 2
♦ kn 4 2
♣ E kn 5

Oppgave nr. 6.

Lagturnering, Syd har gitt og Nord—Syd er i faresonen. Meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	Dobl.	Redobl.	1 ♠
2 ♣	pass	2 gr.	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

♠ E 7 6
♥ K 4 2
♦ D
♣ K 10 8 7 6 4

Løsningene sendes Leif Christiansen, Kaptein Oppgjerds vei 9, Nordstrandhøgda, Oslo, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgave nr. 33.

♠ E K 10 7 4 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ kn 9 6 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ kn 3	♥ E D 5 2										
♦ E 10 7	♦ 8 5 3										
♣ D 7		♣ 9 3									

Vest spiller fire spar uten meldinger fra motparten, og får spar åtte ut fra Nord. Hvordan bør Vest spille?

De må ha tre hjerterstikk for å vinne, men det får De aldri om Nord har kongen. Han vil passe på å dekke knekten, og så er det slutt. Men selv om hjerterkongen er hos Syd, må det spilles forsiktig. Utspillet går hjem, og vi forutsetter at begge følger. Bordet settes inn i annen eller tredje sparrunde (avhengig av om damen stuper) og så kommer hjerter to. Syd må legge liten, ellers er alt over, og Vest får for knekten. Eneste sjansen er nå at Syd har kongen annen igjen, og De fortsetter med hjerter ess, fulgt av en stjeling. En lett oppgave.

Løsning til oppgave nr. 34.

♠ E D kn 8 6 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 10 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 2	♥ E D 9										
♦ E 7 6	♦ K D 4										
♣ 10 4 2		♣ E K 8 6									

Vest spiller syv spar uten meldinger fra motparten, og får hjerter knekt ut fra Nord. Hvordan bør Vest spille?

Hvis Nord har hjerter ti og Syd kongen, som utspillet kan tyde på, er De hjemme ved en tosiktig trumfskvis. De tar hjerteresset og alle trumfene unntatt en. Så følger to ganger ruter, hvoretter stillingen er:

♠ —	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 10 x	♥ D 9										
♦ —	♦ 4										
♣ kn x x		♣ E K									

♠ 8	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
		N									
V			Ø								
		S									
♥ —	♥ D 9										
♦ E	♦ 4										
♣ 10 4 2		♣ E K									

♠ —	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K x	♥ D 9										
♦ —	♦ 4										
♣ D x x		♣ E K									

Vest spiller ruter ess, og som De ser kan ingen av motstanderne legge hjerter. Legger Nord hjerter, spilles bordet inn, og hjerter dame følger. Syd må dekke, Vest stjeler og Nord's tier stuper, så nieren er god. Legger Syd hjerter, følger hjerter ni fra Øst (når han er kommet inn). Syds konge stuper og Vest stjeler. Legger begge motspillerne kløver, blir Vest's tier god.

Spillemåten er perfekt under forutsetning av at Nord har hjerter ti og Syd kongen, men svakheten er at motspillerne kan kuste falsk tidlig i spillet. Vi ser derfor med milde øyne på dem som i sine første stikk tar hjerterdamen fra bordet og overfører hjertertruselen til Nord ved å stjele kongen, hvoretter Nord kan skvises hvis han har minst fire kløver. Men vi foretrekker tross alt trumfskvisen, og håper på å kunne telle inn motstandernes kort.

Løsning til oppgave nr. 35.

Blindemann

♠ 8 7 6	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E K D kn 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 8 6 3											
♦ E 7											
♣ —		♣ —									

♠ D 4 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E 9 7 5 2	♥ D 9										
♦ 9 4 2	♦ —										
♣ 9 5		♣ —									

Syd spiller tre grand etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♣	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynner med hjerter fem, Øst tar kongen og gir fireren tilbake. Hvordan bør motspillet føres?

Syd må ha hjerterstopper, og bordet har seks sikre stikk, altså i alt syv stikk. Det er lite håp om at Syd ikke skal ha toppstikk i hjerter og ruter, og enda mindre håp om at Vest kan komme inn og få innkassert hjerterne, selv om de etableres.

Den beste betesjansen er å spille på at makker har esset og kongen i spar, eller kongen og knekten i spar og ruter kongen, hvoretter De svinger til spar i det tredje stikket, etter å ha innkassert esset i hjerter.

Løsning til oppgave nr. 36.

♠ E K D kn 10 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 4 2
		N									
V			Ø								
		S									
♥ —	♥ K D kn 7 2										
♦ E K 8 2	♦ 7 3										
♣ E 9 6		♣ D 8 7 2									

Seks spar er vel for hardt meldt, men det var nettopp det Vest var havnet i da spillet forekom, og Nord startet med spar. Hvordan bør Vest spille?

Sjansen er ikke særlig stor, men her er en brukbar spillemåte: Vest tar stikket, innkasserer esset og kongen i ruter, og fortsetter med en ruter til stjeling. Så følger hjerterkongen, og Syd må ha esset, hvis det skal gå bra. Han kan like godt dekke med en gang. Vest stjeler og trumfer ut. Så følger den fjerde rutereren, og spillet er vunnet hvis den som har den siste rutereren, også har kongen i kløver. Han må spille tilbake fra kongen sin, eller spille hjerter, og Øst kommer inn til atskillige hjerterstikk.

En annen mulighet er selvfølgelig i sluttspillet å håpe på kongen i kløver hos Nord, men han må samtidig ikke ha flere ruter. Derfor er denne sjansen mindre.

Resultatet av konkurransen i nr. 9

1. premie: Ivar Tangen, Steinkjer.
2. premie: Terje Strøm, Saltdal st.

Rekkefølgen for de beste var:

- 40 poeng: W. Foslien, Modum, Finn Jervell, Alta, Henry Lie, Hamar, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen, Hans Olsen, Lomnessjøen, Terje Strøm, Saltdal, Ivar Tangen, Steinkjer, Leo Tvedt, Tyssedal, Torolv Tveitan, Røn.
38 poeng: Rolf Jahre, Grovane, Olav Steinoygard, Sørkil, Tjerand Randeberg, Randaberg.
36 poeng: Olav Gravbrøt, Agle.
35 poeng: Arild Solberg, Trondheim, Ivar Andreassen, Surnadal.

De øvrige løserne hadde 34 poeng eller mindre. For oppgavene i oktobernummeret skal Finn Jervell, Alta, og Sigrid Huun, Oslo, begge ha 40 poeng.

Svar på spilleprøver.

I

Det finnes en skvissjånse, men den er temmelig liten, og består i at Øst ved siden av sparkongen sitter med D-*kn-10-9* i kløver. En annen sjånse er at sparkongen tross utspillet skulle sitte hos Vest. Hvilken sjånse velger De?

De bør absolutt prøve sparsaksen, som gir femti prosent sjånse, langt mer enn skvisen gjør. Riktig nok har Vest begynt med spar åtte, men det kan godt tenkes han har kongen for det. Meldingene har røbet at Nord har sparesset, og da vil det være en fin manøvre av Vest å sette Dem på prøve i det første stikket.

II

Siden Vest ikke begynte i hjerter, er det stor fare for at han har en singleton i ruter. Østs ruter kan imidlertid knipes opp, men da må De være omhyggelig med innkomstene.

Bordet tar det første stikket, mens Syd legger ruter syv! Så følger to ganger trumf, og nå må sparknekten være falt. Bordet settes inn på spar ni, og ruter åtte følger. Øst dekker, Syd tar damen, og fortsetter med en kløver til esset. Så kommer ruter seks. Hvis Øst dekker, er ruter fem god, og kan brukes som inntak til hjerterbehandling. Hvis Øst ikke dekker, må ruter seks beholde stikket, og nå er det viktig at Syd la syveren og beholdt treeren i det første stikket. Hjerter fem følger fra bordet, og resten er klart hvis Øst har esset.

III

De bør gå på med ruterkongen, og hvis De får beholde stikket, svinger De til kløver åtte.

Etter meldingene å dømme må Syd ha en blank hånd, med noe slikt som fem kløver. Det er da viktig å plukke ut trumfene fra Nord for det blir sjånse til å stjele i ruter. Det går hvis Vest har kløverkongen og ruteresset, og det er svært sannsynlig. Når De spiller kløver åtte, legger Vest kongen, og det er likegyldig hva spilleren gjør.

Det ser ut som det ikke er så farlig å la bordet stjele ruter, idet De kan stjele over, men det er farlig likevel. På den måten beholder Syd trumflengden sin, og går ikke så mange betar som han bør gjøre.

IV

Ruterfinessen bør holde, og da er det ingen vanskeligheter om hjerterne sitter rundt. Men tror De Øst har mange hjerter når han har meldt så kraftig i spar og ruter?

De bør derfor spille slik: Utspillet stjeles, bordet settes inn på trumf, og en ny spar stjeles. Enda en gang inn på trumf, og den siste sparsen stjeles. De bruker høye trumf hele tiden, så det er ingen fare for overstjeling.

Hvis motpartens kløver sitter 2—1, har De nå alle sjanser til å vinne. Bordet settes inn på hjerterkongen, og ruterfinessen prøves, og lykkes. Deretter tar De hjerteresset. Sitter fargen rundt, legger De opp.

SKJULTE STIKK

Av Chien-Hva Wang.

Ikke spør hvem Chien-Hva Wang er, vi vet ikke. Han bør etter navnet å domme være en kineser, men det kan jo også være et pseudonym. Vi har imidlertid plukket fram denne artikkelen hans ett eller annet sted, og synes den fortjener å bli gjengitt.

Det er en interessant oppgave å hale hjem en vanskelig kontrakt, spesielt når det er tale om utgang eller slem. Det er også ganske interessant å analysere forskjellige spill, idet man prøver å forberede melderens spillemåte for å vinne et ekstra stikk.

Det følgende spillet dukket opp for omtrent ti år siden i bridgespalten i en avis hvis navn jeg har glemt:

I motsatt fall spiller De den siste ruterens Deres, og er hjemme hvis ikke Vest kan stikke. En hjerter forsvinner på bordet, og Øst kommer inn. Han må spille tilbake til dobbelt renons i spar eller ruter, Syd stjeler med sin siste trumf, mens bordets siste hjerter forsvinner.

V

Det er umulig å angi noen sikker spilleplan allerede nå, men De bør iallfall stikke med spardamen og spille kløver. Om Vest tar esset, er De hjemme, De kan telle tolv stikk med en kløverstjeling. Hvis Vest legger liten, bruker bordet damen. Stikker Øst, må De gjennom ruterfinessen, og må begynne å gjette hvilken vei den skal tas. Men hvis Øst ikke finner fram noe kløver-

♠ 8 4	♠ E K kn 9 5 3	♠ D 6 2
♥ E kn 7 6	♦ 4	♥ 10 9 8
♦ 7 4	♦ D 8 6 3	♦ E kn 10 9
♣ 7 6 5 3 2	♣ K 9	♣ 10 8 4

N	Ø
V	S

♠ 10 7	♠ 10 7
♥ K D 5 3 2	♥ K D 5 3 2
♦ K 5 2	♦ K 5 2
♣ E D kn	♣ E D kn

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	3 ♠	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynte med ruter syv og Nord la liten. Øst fant at den eneste sjansen til å bete var at hans makker skulle kunne vinne tre hjerterstikk, og derfor tok han øyeblikkelig ruteresset og skiftet til hjerter ti. Syd tok kongen og Vest lot ham beholde

ess, har De en tilleggsjanse, at Vest har esset tredje i kløver.

De fortsetter med kløver fire fra bordet, og legger liten hos Dem selv. En eller annen kommer inn, og skifter til spar eller hjerter. De går hjem på trumf, og trekker kløver ni. Faller esset fra Vest, er De hjemme. I motsatt fall er det bare å se seg om etter indikasjonene til ruterbehandlingen.

En annen spilleplan er selvfølgelig å kaste to ruter på esset og kongen i spar, slå esset og kongen i ruter og stjele to ruter. Men vi tror den først planen er sikrere, hvis De da ikke foretrekker en kombinasjon av de to. Den siste planen er imidlertid avhengig av 3-2-fordeling i ruter, og det har De ingen garanti for.

◇

B. Haugbeth

Schweigaardst. 75

Oslo

stikkene pluss ruteresset. Hånden som helhet er et litt skjult eksempel på den gamle regelen om at det i grand lønner seg å gå i gang med en farge hvor det er flere tapere i toppen.

Det neste eksemplet mitt er en parallell til det første, for så vidt som det også her lønner seg å fortsette i en farge hvor motparten har angrepet:

stikket. Øst kom senere inn på spardamen og ga mer hjerter, og beten var et faktum.

Det ble nevnt at hvis Nord hadde meldt fire spar, ville paret havnet i en lett kontrakt. Men siden Nord hadde honnører i tre farger, synes jeg ikke det er så meget å si på at han passet til tre grand.

Det interessante ved spillet er imidlertid at tre grand kan vinnes, trass i det gode motspillet til Øst—Vest. Når Syd får beholde det andre sticket for hjerterkongen, kan han telle tre stikk i kløver, to i ruter, ett i hjerter og to i spar, altså ett for lite for å vinne. Han bør være mistenksom overfor hjerterskiftet og tenke seg utviklingen om sparfinessen mislykkes.

Hvis hjertene er fordelt 4—3, er det tilstrekkelig innkomster til å etablere et ekstra stikk i denne fargen, man hjelper faktisk motstanderne til å innkassere sine stikk, for så til slutt å få et stikk med. Hvis Syd i det tredje sticket fortsetter med enda en hjerter og gir motstanderne tre stikk i denne fargen, får de bære disse tre hjerter-

♠ D 9 7 5 4
♥ K kn 4
♦ kn 5 2
♣ 5 3

♠ kn 8 6
♥ 6 3
♦ K D 7
♣ kn 7 6 4 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K 10 3 2
♥ E 8
♦ E 9 6 4
♣ D 9 8

♠ E
♥ D 10 9 7 5 2
♦ 10 8 3
♣ E K 10

I en robber for noen år siden hadde jeg som oppgave å få hjem ti stikk i hjerter på Syds plass. Vest begynte med kløver fire, og jeg fikk med meg damen på esset. Med tre rutertapere og en hjertertaper som ikke kunne unngås, forsto jeg at et ekstraordinært spill måtte til, og jeg fortsatte derfor med kløver ti. Vest ga seg nesten ikke tid til å tenke, han la automatisk kløver to, og tieren beholdt sticket. Så kastet jeg en rutertaper på kløverkongen og fortsatte i ruter. Motstanderne skiftet øyeblikkelig til trumf, men jeg var heldig og fant denne fargen fordelt 2—2, slik at den siste ruterer kunne stjales. Vunnet spill.

HUSK Å FORNYE

abonnementet på

NORSK BRIDGEMAGASIN

for 1959. Kontingenten er kr. 15,00.

Postgiror. 13816.